പ്രദക്ഷിണം

മലങ്കരയുടെ സഭാവിചാര ശബ്ദം

"സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും "

– വി. മത്തായി 5:9

വീട്, ദേവാലയം, ശരീരം

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

ക്രിസ്തീയ ചിന്തയനുസരിച്ച്, നാം പാർക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭവനം, ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം, നമ്മുടെ ശരീരമാകുന്ന ഭവനം എന്നീ മൂന്നു ഭവനങ്ങൾ തമ്മിൽ ആഴമായൊരു ബന്ധമുണ്ട്.

മനുഷ്യരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം സ്ഥിരമായുള്ള സ്ഥലമാണ് നമ്മുടെ ഭവനം അഥവാ വീട്. ആലയമെന്നും ഇതിനെ നാം പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷമായ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളതാണ് ദൈവഭവനം അഥവാ ദേവാലയം. ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ഭവനമാണ് ശരീരം.

ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭവനം എന്നത് ഒരു ആലങ്കാരികമായ പ്രയോഗമാണ്. നാം താമസിക്കാൻ വേണ്ടി പണിയുന്ന വീടിനെ നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യം, പരസ്പരബന്ധം, സ്നേഹം എന്നിവ മൂലം സജീവമാക്കുന്നതുപോലെ, ആത്മാവ് അതിന്റെ ചൈതന്യം മൂലം ശരീരത്തിൽ പാർത്ത് അതിനെ സജീവമാക്കുന്നു.

ദേവാലയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഒരളവുവരെ 'ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം' എന്നത് ആലങ്കാരികമാണ്. കാരണം 'ദൈവം കൈപ്പണിയായതിൽ വസിക്കുന്നില്ല' എന്നുണ്ടല്ലോ (അപ്പോ. പ്ര. 7:49). എങ്കിലും മനുഷ്യൻ പണിത്, വേർതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആലയത്തിൽ ദൈവം വസിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സാകുന്നു എന്ന് വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ കാര്യമായാലും ദേവാലയത്തിന്റെ കാര്യമായാലും അടിസ്ഥാന മാതൃക നമ്മുടെ വീടാണ്.

മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ആരംഭയുഗത്തിൽ മനുഷ്യർ നടത്തിയ ആദ്യത്തെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു വീടുപണി. മഴയും മഞ്ഞും ഏൽക്കാതെ, വന്യമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആക്രമണം ഭയപ്പെടാതെ സുരക്ഷിതമായി ഒരുമിച്ച് പാർക്കുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണമായിരുന്നു പാർപ്പിടം.

മരക്കമ്പുകളും ഉണങ്ങിയ ഇലകളും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു കുടിലോ, വലിയ മരത്തിന്റെ ശാഖകളിൽ പിടിപ്പിച്ച ഒരു ഏറുമാടമോ പാറപ്പൊത്തുകളിൽ ഒരുക്കിയ ഒരു സങ്കേതസ്ഥലമോ ഒക്കെ ആയിരുന്നിരിക്കാം ആദ്യത്തെ വീടുകൾ. ആവശ്യാനുസരണം അഴിച്ചുമാറ്റി സ്ഥാപിക്കാവുന്ന കൂടാരങ്ങളും അനേക വർഷങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന, തടിയും കല്ലും ഉപയോഗിച്ചുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും പിൽക്കാലത്ത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ഭവന നിർമ്മാണ കലയിലുള്ള പ്രാവീണ്യം സാംസ്കാരികോന്നതിയുടെ അളവുകോലായിത്തീർന്നു. മെസപ്പൊത്തേമിയയിലും ഈജിപ്തിലും ഇൻഡ്യയിലും ഗ്രീസിലുമെല്ലാം ഉണ്ടായ പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളുടെ കഥ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് മുഖ്യമായും അവരുടെ ഭവനങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും നഗരങ്ങളും മറ്റും പണിതതിന്റെ ബാക്കിപത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

ഭവന നിർമ്മാണ കലയിൽ മനുഷ്യൻ അദ്ഭുതകരമായ നേട്ടങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ നേടിയിരിക്കുന്നത് എങ്കിലും നമ്മുടെ നഗരങ്ങളിലെ ചേരിപ്രദേശങ്ങളിലും തീരെ പാവങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും നോക്കിയാൽ പതിനായിരമോ അതിലേറെയോ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ ആദ്യകാല കുടിലുകൾ പോലെയുള്ള പാർപ്പിടങ്ങൾ ഇന്നും കാണാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികാസമത്വത്തിന്റെ അടയാളം കൂടിയാണിത്.

പാർപ്പിടം ഏതു തരത്തിൽ നിർമ്മിച്ചവയായിരുന്നാലും, മനുഷ്യരുടെ സാമൂഹിക സംസ്കാരവും ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നത് വീട്ടിൽ നിന്നാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭവനമാണ് നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ ദേവാലയം. ദൈവത്തെ അറിയാനും ആരാധിക്കുവാനും തുടങ്ങുന്നത് സ്വന്തം വീട്ടിൽ വച്ചാണ്. ഇപ്പോഴും പലരും തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പൂജാമുറികളും പ്രാർത്ഥനാമുറികളും ഒരുക്കുന്നത് ഈ പുരാതനമായ ദേവാലയ സങ്കല്പം കൊണ്ടാണ്.

യഹൂദ-ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ സമൂഹാരാധന നിർബന്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ദാവീദ് രാജാവ് യഹോവയ്ക്ക് ആലയം പണിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പുത്രനായ ശലോമോൻ അത് നിർവഹിച്ചു. സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് ആളുകൾ വന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ആരാധിക്കുന്നു. കർത്താവ് ദേവാലയത്തെ 'എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനം' എന്നു വിളിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഭവനത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ഈ പൊതുഭവനമായ ദേവാലയത്തിന് താൻ കൽപിക്കുന്നു.

ഒരു വീട്ടിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം സാധാരണഗതിയിൽ പരസ്പരം രക്തബന്ധമുള്ളവരായിരിക്കും. ഏറ്റവും ആഴമേറിയ ബന്ധമാണിത്. ദേവാലയത്തെ പൊതുവീടായി കരുതുമ്പോൾ അവിടെ വന്ന് ആരാധിക്കുന്നവരെല്ലാം പരസ്പരം ഒരു വീട് പോലെയാണ് എന്നാണർത്ഥം. "ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാർ" (household of God) എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു (എഫേ. 2:19). വീട്ടിൽ എങ്ങനെ നാം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അങ്ങനെ ദൈവഭവനത്തിൽ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളും പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളുമായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ദേവാലയം എന്നത് നമ്മുടെ വീടിന്റെ തുടർച്ച (extension) യാണ്.

ചില മതപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ദേവാലയത്തിൽ ദൈവത്തെ "കുടിയിരുത്തുക" എന്ന ആശയം കാണുന്നുണ്ട്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം ഒരു സ്ഥലത്ത് ഉറപ്പാക്കുക എന്ന അനുഷ്ഠാനമാണിത്. ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇത് ആ രീതിയിൽ സ്വീകാര്യമല്ല. എന്തെല്ലാം അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും നടത്തിയാലും സ്നേഹമില്ലാത്തിടത്ത് ദൈവമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ നാം തിരിച്ചറിയുന്ന ഇടമായ ദേവാലയത്തിൽ, നാം രക്തബന്ധവും സ്നേഹവും ഉള്ള ഏക കുടുംബം പോലെ പരസ്പരം ആഴമായ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതമായി ഒരു വീടായിത്തീരണം എന്നാണ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വന്തം ഭവനത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനവും, ദൈവഭവനത്തെ സ്വന്ത ഭവനവുമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു പാരസ്പര്യം ഇവിടെ ആവശ്യമാണ്.

ക്രിസ്തീയ സഭയെക്കുറിച്ച് മുഴുവൻ 'ദൈവഭവനം' എന്ന ആശയമാണ് ഉള്ളത്. വീടുപണിയുന്ന നിർമ്മാണരീതിയാണ് ദേവാലയത്തിനും സഭയ്ക്കും ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. "ക്രിസ്തുയേശു തന്നെ മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ നിങ്ങളെ അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിതിരിക്കുന്നു. അവനിൽ കെട്ടിടം മുഴുവൻ യുക്തമായി ചേർന്ന് കർത്താവിൽ വിശുദ്ധ മന്ദിരമായി വളരുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാകേണ്ടതിന് ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു" (എഫേ. 2:20-22).

റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പള്ളികൾ ഇല്ലായിരുന്നു. മിക്കവാറും വീടുകളിലായിരുന്നു അവർ ആരാധിച്ചിരുന്നത്. ക്രിസ്തു വിശ്വാസം സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ട മതമായിരുന്നു. എ. ഡി. 313-ൽ കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി Edict of Milan എന്ന വിളംബരത്തിലൂടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും മറ്റുള്ള എല്ലാവർക്കും മതസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി. 67 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം എ.ഡി. 380-ൽ തിയഡോഷ്യസ് ഒന്നാമൻ ചക്രവർത്തിയാണ് ക്രിസ്തുമതത്തെ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഔദ്യോഗിക മതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

സ്വന്തമായി ദേവാലയ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്ന ആദ്യത്തെ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ, വിശ്വാസികളുടെ ശരീരമാണ് ദൈവാലയം എന്ന ആശയം അപ്പോസ്തോലന്മാരും മറ്റു നേതാക്കളും ശക്തമായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. "നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ" എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ചോദിക്കുന്നു (1 കോരി. 3:16). നാം ഓരോരുത്തരും ജീവനുള്ള കല്ലായിത്തീർന്ന് ആത്മിക ഭവനം പണിയുന്നു എന്ന് പത്രോസ് ശ്ലീഹായും പഠിപ്പിക്കുന്നു. "... നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന പോലെ ആത്മികഗൃഹമായി യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തിരം ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള ആത്മിക യാഗം കഴിപ്പാൻ തക്ക വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗ്ഗമാകേണ്ടതിന് പണിയപ്പെടുന്നു (1 പത്രോ. 2:5). വിശ്വാസികളായ നാം തന്നെ ദേവാലയവും ബലിയും പുരോഹിതനുമായിത്തീരുന്ന ആത്മിക ദർശനമാണിത്.

മനുഷ്യശരീരത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു മതത്തിലും അതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു മൗലിക ചിന്തയാണ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ശരീരം ഹീനമായ ഒന്നാണെന്നും അത് ആത്മാവിന്റെ തടവറയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് അതിനെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ പീഡിപ്പിച്ച്, ആത്മാവിനെ മോചിപ്പിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ആത്മീയ ദൗത്യം എന്നും മറ്റും പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അക്രൈസ്തവ ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ, ശരീരം ആത്യന്തികമായി ആത്മാവിന് പ്രയോജനമില്ലാത്തതായതുകൊണ്ട്, ശരീരത്തെ എങ്ങിനെ വേണമെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കാമെന്നും, അതുപയോഗിച്ച് എന്ത് അധർമ്മം ചെയ്താലും കുഴപ്പമില്ലെന്നും ചിന്തിച്ചിരുന്ന ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഈ രണ്ടു ചിന്താധാരകളും നിലനിന്നിരുന്നു.

എന്നാൽ ശരീരം വിശുദ്ധമാണെന്നും, അത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരമാണെന്നും സഭ പഠിപ്പിച്ചു. "നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി, നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിൻ" (റോമ. 12:1). ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണ്. അവ തമ്മിൽ ഒരുമിച്ചാണ് രക്ഷയും രൂപാന്തരവും പുനരുത്ഥാനവും പ്രാപിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ ആത്മാവ് ശരീരത്തെ ത്യജിച്ചുകളയുന്നില്ല, ആത്മാവിനു മാത്രമായി രക്ഷയുമില്ല എന്ന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു.

നമ്മുടെ ഭവനം, ദേവാലയം എന്നിവ കല്ലും മരവും ലോഹവും ഉപയോഗിച്ചു നാം പണിതുയർത്തുന്ന കെട്ടിടങ്ങളാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യശരീരം അങ്ങനെയല്ല. അത് ദൈവേഷ്ടത്താൽ, ജനിച്ച്, വളർന്ന്, വികസിക്കുന്ന, ജീവൻ തുടിക്കുന്ന ശരീരമാണ്. മനുഷ്യന്റെ വീടിനും ദേവാലയത്തിനും കെട്ടിടമെന്ന നിലയിൽ അതിൽത്തന്നെ ജീവനില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യശരീരത്തിന് അതിൽതന്നെ ദൈവം ജീവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. സ്വയം സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള അതിന്റെ കഴിവ് (Self-organisation) നാം പണിയുന്ന ഭവനങ്ങൾക്കില്ല. ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ പലതാണെങ്കിലും പല ധർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും, അവയെല്ലാം സമുചിതമായി ചേർന്ന് ഏകശരീരത്തെയും അതിന്റെ ജീവനെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ വീടും ദേവാലയവും ഇടിഞ്ഞുപോയാലും ഇല്ലാതായാലും, അവയുടെ രൂപം മാറിയാലും മനുഷ്യൻ നിലനിൽക്കും. എന്നാൽ ശരീരം ഇല്ലാതായാൽ, ജീവൻ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുകയില്ല.

ആത്യന്തികമായി നമ്മുടെ ചൈതന്യമുള്ള ശരീരത്തെയാണ് വീടിന്റെയും ദേവാലയത്തിന്റെയും ഉത്തമ മാതൃകയായി ക്രിസ്തീയസഭ കാണുന്നത്. ശരീരത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളുടെ സമഞ്ജസമായ കൂട്ടായ്മയും സഹകരണവും, അതിനെ ചലിപ്പിക്കുന്ന ആന്തരിക ജീവനും, ശരീരം കൊണ്ട് നിർവഹിക്കാവുന്ന നന്മകളും, അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ചലനാത്മകതയും, ദൈവാരാധനയ്ക്കുള്ള അതിന്റെ സാധ്യതയും എല്ലാം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരമാണ് ഉത്തമഭവനവും ഉത്തമദേവാലയവും എന്നു കാണാം. ഇത് ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ മൗലിക സംഭാവനയാണ്. നമ്മുടെ ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിവുള്ള ചിന്തയാണിത്. എല്ലാ ഒറ്റപ്പെട്ട ശരീരങ്ങളും മനുഷ്യവർഗ്ഗമെന്ന ഏക ശരീരമായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും ദൈവം നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായി, ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഏകശരീരവും ഏക കുടുംബവും ഏക ദേവാലയവുമാണ്.

കൊട്ടാരക്കര പുനലൂർ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസിന് കോത്തല പള്ളിയിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി വിധി ലഭിച്ച തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ 40 വർഷത്തിനു ശേഷം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപൻ യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

ഇന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കും.

ദേശത്തിന്റെ കാവൽപിതാക്കന്മാരായ പന്തിരു ശ്ലീഹന്മാരേ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമേ

ഏദെനിലേക്ക് എത്ര ദൂരം!

കുരുവിള തോമസ്

തന്റെ കൈപ്പണി ആയ മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ എന്തായിരുന്നു? അവർ എവിടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്?

ആകാശവും ഭൂമിയും സർവ്വജീവജാലങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചശേഷം ദൈവം സ്വന്തം കൈപ്പണിയായി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. തന്റെ സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിനു സന്തോഷം ഉണ്ടായി. തന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന് സകല ചരാചരങ്ങളെയും പരിപാലിക്കുന്ന ചുമതലയും നൽകി. മനുഷ്യനു ഭക്ഷണമായി ഭൂതലത്തിലെങ്ങുമുള്ള വിത്തുള്ള സകല സസ്യങ്ങളും, ഫലം കായ്ക്കുന്ന സകല വൃക്ഷങ്ങളും പച്ചസസ്യമൊക്കെയും കൊടുത്തു. അനന്തരം ദൈവം കിഴക്ക് ഏദെനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി; താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അവിടെ ആക്കി. കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും തിന്മാൻ നല്ല ഫലമുള്ളതുമായ ഓരോ വൃക്ഷവും തോട്ടത്തിൽ മുളപ്പിച്ചു. ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്വാനും, അതിനെ കാവൽ ചെയ്യാനും മനുഷ്യനെ നിയമിച്ചു. ഇങ്ങനെ, സസ്യങ്ങളും, ഫലങ്ങളും, പഴങ്ങളും ഭക്ഷിച്ച് ഏദെനിൽ ജീവിക്കാനാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു ആഗ്രഹിച്ചത്, പ്രതീക്ഷിച്ചത്.

പ്രകാശവസ്ത്രവും ധരിച്ച്, ദൈവതേജസ്സിൽ ദൈവത്തോടൊപ്പം മനുഷ്യൻ ഏദെനിൽ കഴിഞ്ഞുവന്നു. ദിവസേന ദൈവം വന്ന് മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു കുശലം അന്വേഷിക്കുന്ന അവസ്ഥ. ദൈവത്തെക്കാൾ അൽപം മാത്രം താഴ്ന്നു, എന്നാൽ മഹത്വവും ബഹുമാനവും ഉള്ള പദവിയിൽ മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചു.

നീണ്ടുനിന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ സുഖജീവിതം അധികകാലം ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്ന ഹവ്വയെ സാത്താൻ സ്വാധീനിച്ച്, ദൈവത്തെ മറക്കുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാക്കി തേജോവസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ പേടിച്ച് മരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു. ദൈവശാപം ഏറ്റുവാങ്ങിയ മനുഷ്യൻ ഏദെനിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ നിമിത്തം ഭൂമിയും ശപിക്കപ്പെട്ടു. ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും കഷ്ടതയോടെ ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിച്ച് വിയർപ്പോടെ ഭക്ഷിക്കുന്ന അവസ്ഥ നേരിടേണ്ടി വന്നു.

പദവിയിൽ നിന്നും ഇറക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ക്രമേണ ദുഷ്ടതയിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തി. വാതിൽക്കൽ കിടന്ന പാപം, എന്നും അവനെ അടിമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠൻ അനുജനെ കൊല്ലുന്നു. എല്ലാവിധ അവിശുദ്ധ ബന്ധങ്ങളിലേക്കും കടന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ വിശുദ്ധി ഇല്ലാതായി. വിശുദ്ധമായ ബന്ധത്തിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ, പക്ഷെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് അവിശുദ്ധ ബന്ധങ്ങളാണ്. അതിക്രമങ്ങളെ ആഘോഷമാക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിലേക്കു മനുഷ്യൻ എത്തിച്ചേർന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ വീഴുന്ന ഇടമായി സ്വർഗ്ഗം. മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചതിൽ ദൈവം പരിതപിച്ചു. അതു ദൈവഹൃദയത്തിനു ദുഃഖമായിത്തീർന്നു.

തുടർന്നു ദൈവം അടുത്ത ശിക്ഷ (നടപടി) (ഉൽപ. 6:6) യിലേക്കു നീങ്ങി. ഒരു സഹസ്രാബ്ദം ആയുസ്സുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് 120 വർഷമായി ചുരുക്കി. ദൈവത്തോടു ചേർന്നു നടന്ന നോഹയെ മുൻനിർത്തി പ്രളയത്തിലൂടെ ദുഷ്ടനിഗ്രഹം നടത്തി. നോഹയെയും കുടുംബത്തെയും ജീവജാലങ്ങളിൽ ഇണകളെയും സംരക്ഷിച്ചു. പ്രളയശേഷം ഭൂമി ശൂന്യമായിരുന്നതിനാൽ തൽക്കാലത്തേക്ക് ഭൂചരജന്തുക്കളെയൊക്കെയും ഭക്ഷിക്കാൻ ദൈവം മനുഷ്യനെ അനുവദിച്ചു. പക്ഷെ പ്രാണനായിരിക്കുന്ന രക്തത്തോടു കൂടെ മാത്രം ഭക്ഷിക്കരുത് എന്ന ഉപാധിയോടെ.

ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ പതനത്തിന്റെ പൂർണ്ണത നാം കാണുന്നു. ദൈവസദൃശനായ മനുഷ്യൻ ഏദെനിൽ ഫലങ്ങളും പഴങ്ങളും മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചു. പദവി കുറയ്ക്കപ്പെട്ട് ഏദെനിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവർഗ്ഗം വയലിലെ സസ്യം അതായത് ധാന്യങ്ങൾ ആഹരിച്ചു ജീവിച്ചു. ഏറെ ദുഷ്ടന്മാരായി പരിണമിച്ചവർ കൊന്നു തിന്നുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക്, മാംസാഹാരികളായി മാറി.

യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴും ആഹാരക്രമത്തിലെ ഈ തകിടം മറിച്ചിൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്. മിസ്രയീമിലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപെടുത്തി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ദൈവം ആഹാരമായി മന്ന പൊഴിച്ചു കൊടുത്തു. മിസ്രയീമിലെ ഇറച്ചിക്കലങ്ങളുടെ ഓർമ്മ യിസ്രയേലിനെ വേട്ടയാടിയപ്പോൾ, ദൈവം അവർക്കു കാടപ്പക്ഷിയെയും കൊടുത്തു. പക്ഷെ ഇറച്ചി വായിലിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. ഇറച്ചി തിന്നവർ മഹാമാരിയാൽ മരണപ്പെട്ടു (കോളറ). മാംസഭക്ഷണം, മനുഷ്യന്റെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ ദൈവം അനുവദിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

പുതിയ നിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു കനലിൽ ചുട്ടെടുത്ത മത്സ്യം ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അത് പിന്മാറ്റക്കാരായിപ്പോയ, മുക്കുവരായിരുന്ന തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് തന്മയീഭവിക്കുന്ന ഒരു സൂചനയായി കരുതേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വരുന്ന ദുഷ്ടസ്വഭാവങ്ങൾ മൂലം ആണെന്ന് കർത്താവു വ്യക്തമാക്കുന്നു (വി. മർക്കോ. 7:20-23) സ്വഭാവത്തെയും മനുഷ്യാത്മാവിനെയും അശുദ്ധമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചത്രെ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്. പുറത്തു നിന്നു മനുഷ്യനിലേക്കു വരുന്നത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിലല്ല, വയറ്റിലത്രേ ചെല്ലുന്നത്. പിന്നെ മറപ്പുരയിലേക്കു പോകുന്നു. ഇന്നു മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും ഇതുതന്നെ. വികലമായ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു മൂലം ശരിയായ ദഹനമില്ലാതെ, നല്ല മലശോധനയില്ലാതെ കുടലിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. അതിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിഷാംശം മൂലം നാം പലവിധ രോഗങ്ങൾക്ക് അടിമകളായിത്തീരുന്നു.

നല്ല ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ ഈ ദുരവസ്ഥയിൽ നിന്നും മോചനം നേടാം. നല്ല ഭക്ഷണം എന്നാൽ ജീവനുള്ള ഭക്ഷണം, ജലാംശം കൂടുതലുള്ള പച്ചക്കറികൾ, പഴങ്ങൾ, നാരുള്ള (Fibre) ഭക്ഷണം, പാചകം ചെയ്യുമ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിലെ ജീവകങ്ങളും പോഷകങ്ങളും കൂടുതൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ക്ഷാരാംശം ഉള്ള ഭക്ഷണം (Alkaline) കൂടുതൽ കഴിക്കണം. പച്ചയായ പച്ചക്കറികൾ 100% ക്ഷാരമയമാണ്.

കഴിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവ - മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട, പാൽ, കാപ്പി, ചായ, മൈദ, റവ, എണ്ണയിൽ വറുത്തത്, പൊരിച്ചത്, കരിച്ചത്, ബേക്കറി ഭക്ഷണങ്ങൾ, പാചകം ചെയ്ത് മൂന്നു മണിക്കൂറിലധികം കഴിഞ്ഞത്, ടിന്നിലും പായ്ക്കറ്റിലും ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണം, കേടുവരാതിരിക്കാൻ കെമിക്കൽസ് (Preservatives) ചേർത്തവ, പൊറോട്ട.

ഏദെനിലേക്ക് എത്ര ദൂരം

ദൈവസദൃശനായ മനുഷ്യൻ പടിപടിയായി ഇന്നത്തെ നിസ്സഹായവസ്ഥയിലായി. ഏദെനിലെ ഭക്ഷണമായ പഴങ്ങളും ഫലങ്ങളും മാത്രം കഴിച്ചാൽ രോഗാവസ്ഥകളെല്ലാം മാറും. രോഗഭയമില്ലാതെ ജീവിക്കാൻ പറ്റും. പുരുഷന്മാരുടെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ നാം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. "ആദ്യമനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് അവന്റെ കൂടാരം കർത്താവു സ്ഥാപിച്ച അതേ സ്ഥാനത്തു തന്നെ ഇവന്റെ വാസവും ആനന്ദവും ആയിത്തീരുമാറാകട്ടെ." ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും ജീവിതലക്ഷ്യം ഇതാണ്. പറുദീസയിലെത്തുക. നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചുയർത്ത കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മൂലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ നമ്മെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1 തെസ്സ. 5:10) സൃഷ്ടിയിലെ ദൈവേഷ്ടം മനസ്സിലാക്കി ഒരുക്കത്തോടെ, പ്രാർത്ഥനയോടെ, ഹിംസാത്മകമല്ലാത്ത ഭക്ഷണം കഴിച്ച്, ഏദെൻ ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിക്കുക. ഏദെൻ അത്ര അകലത്തല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ രൂപാന്തരം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അടുത്തും അല്ല. സസ്യാഹാരിയായാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്താം എന്നു വാദിക്കുകയല്ല, സ്വച്ഛശരീരവും സ്വസ്ഥമായ മനസ്സുമായി കൂടുതൽ ദൈവാനുരൂപികളായിത്തീരാം എന്നാണ്. മനസ്സു ശുദ്ധമെങ്കിൽ ഏദെൻ അകലെയല്ല.

NB:

നല്ല ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു മാതൃക (രോഗികൾക്ക്) പ്രത്യേകിച്ചും

രാവിലെ -ഒരു കരിക്ക്

ഉച്ചക്ക് - പച്ചയായ പച്ചക്കറികൾ

വൈകിട്ട് - പാചകം ചെയ്ത സസ്യഭക്ഷണം 2/3, മൂന്നിലൊന്ന് ചോറ്. ❑

"പള്ളിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ളതു വേഗത്തിൽ കൊടുത്തു തീർക്കണം. ആ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധമനസ്സുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ ഭവനകാര്യവും ശുദ്ധമായിത്തീരൂ. ആ വകയിൽ വല്ല ലാഭമോ എന്തെങ്കിലും ഇങ്ങോട്ടു പറ്റുവാൻ ഇടവരുന്നു എന്നാകിൽ അതും അതിൽ പത്തിരട്ടിയും നിങ്ങളിൽനിന്നു അന്യർ കൊണ്ടുപോകാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ദൈവാശ്രയത്തിലും സഹോദരസ്നേഹത്തിലും അയൽക്കാരോടുള്ള സംപ്രീതിയിലും നിർമ്മലമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ."

- പ. പരുമല തിരുമേനി

പത്രാധിപ സമിതി

പ്രസിഡന്റ് & മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ:

റവ. ഫാ. പി. എം. മാണി, പന്തനാലിൽ

എഡിറ്റർ:

ജിതിൻ കുര്യാക്കോസ്, പുതുപ്പറമ്പിൽ

സെക്രട്ടറി:

ജോമിൻ കെ. ജോയിസ്, കാഞ്ഞിരത്തുംമൂട്ടിൽ

പബ്ലിസിറ്റി കൺവീനർ:

റൂബേൻ തോമസ് ലാൽ, തറക്കുന്നേൽ
അലൻ തോമസ്, പനച്ചിക്കൽ

നവ ദമ്പതികൾക്ക് ആശംസകൾ

ജോയൽ വർഗീസ് & റ്റീന ജോയൽ
തകിടിയിൽ

Printed and Published by Secretary, OCYM, Kothala.